

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی تطبیقی مجازات حبس و قاعده وزر

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 7، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمد علی دهقانی - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه مجازات حبس در اغلب کشورهای جهان به عنوان مجازات اصلی با هدف اصلاح و درمان و باز اجتماعی کردن بزهکاران اعمال می شود. اما این مجازات اگر در موارد اندکی توانست هدف های اصلاحی و باز پذیری مجازات ها را برآورده نماید، ولی در اغلب موارد موفق نبوده است. از این رو لازم است برای تامین اهداف مجازات ها و بازپروری مجرمان چاره اندیشید. این چاره در نظر علمای حقوق جزا «مجازات های بینابین» می باشد. مجازات های بینابین، ضمانت اجراهایی هستند که بین مجازات حبس و تعلیق مراقبتی قرار می گیرند، از این رو به آن ها بینابین می گویند. این ضمانت اجراها به سیستم عدالت کیفری اجازه می دهند که نسبت به جرایم عکس العمل نشان دهند. در حالتی که نیاز به شدت عمل بیشتری در مقایسه با تعلیق مراقبتی و کمتر در مقایسه با مجازات حبس باشد. بی شک قاعده وزر و اصل شخصی بودن مجازات نیز مستثنا از این مساله نبوده است و با ملاحظه در کتب و تالیفات حقوقی، استثنائاتی بر این قاعده وجود دارد که به این استثنائات نیز اشاره شده است. در پایان نیز تلفیق این قاعده که مصداق بارز مسئولیت مستقیم است با مسئولیت کیفری نیابتی که امروزه با نظم نوین و عدالت نوین شناسایی شده است مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

قاعده وزر، اصل شخصی بودن مجازات ها، مسئولیت کیفری نیابتی، اصل فردی کردن مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1695066>

